

Μητροπολίτης Ιλαρίωνας: δεν φοβάται να πεθάνει ο άνθρωπος, ο οποίος συνάντησε το Χριστό στην επίγεια του ζωή

[gallery]

Τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων Θλιβομένων η Χαρά Μόσχας, τέλεσε στις 15 Φεβρουαρίου 2013, την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το κοινωνικό ο πρωθιερέας Δημήτριος Σιζονένκο ανέγνωσε το Μήνυμα του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου επί τῇ εορτῇ της Ορθοδόξου Νεολαίας.

Ληξάσης της Θείας Συνάξεως ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας κήρυξε το θείο λόγο, όπου μεταξύ άλλων ανέφερε:

«Σήμερα εορτάζουμε την Υπαπαντή του Κυρίου. Η «Υπαπαντή» σημαίνει «συνάντηση». Αναμνησκομέθα της συναντήσεως στον Ναό των Ιεροσολύμων, όπου η Παναγία Θεοτόκος και ο Ιωσήφ ο Μνήστωρ έφεραν το Βρέφος για να το αφιερώσουν σύμφωνα με την καθιερωμένη παράδοση στο Θεό, διότι ο λαός του Ισραήλ τηρούσε εντολή του Θεού, σύμφωνα με την οποία κάθε πρωτότοκος ερχόμενος στον κόσμο έπρεπε να κομισθεί στο ναό από τους γονείς και να αφιερωθεί στο Θεό.

Στο Ναό το Βρέφος Ιησού υποδέχθηκε ο πρεσβύτες Συμεών, ένας άνθρωπος, στον οποίο το Άγιο Πνεύμα υποσχέθηκε ότι αυτός δε θα γευόταν θάνατο έως ότου συναντήσει τον Χριστό του Κυρίου (Πρβλ. Λουκ. 2. 26)...Έζησε μια μακρά ζωή, πολύ περισσότερα απ'όσα συνήθως ζουν οι άνθρωποι ακριβώς για να δει αυτό το θείο μυστήριο και να δει πρόσωπο με πρόσωπο τον Ενσαρκωθέντα Θεό.

Δεν ήταν μόνος ο πρεσβύτες Συμεών, ο οποίος ανέμενε τη συνάντηση αυτή, αλλά ολόκληρος ο Ισραηλινός λαός ζούσε εν αναμονή της ελεύσεως του Μεσσία. Αλλά και έως σήμερα ο Ισραηλινός λαός ζει αυτή την αναμονή, διότι τα προφητικά βιβλία πάρα πολλά έλεγαν ότι θα ερχόταν ένας άνθρωπος, ο οποίος θα ελευθέρωνε το λαό του Ισραήλ από τη σκλαβιά, θα αναδεικνυόταν ηγέτης και βασιλιάς του λαού του Ισραήλ. Αυτές οι προφητείες αποτελούσαν βάση της πίστεως και προσδοκίας του Μεσσία από τον Ισραηλινό λαό. Αλλά οι άνθρωποι ανέμεναν άλλο Μεσσία, από Εκείνον, ο οποίος τους ήλθε. Πίστευαν ότι θα ερχόταν ένας ισχυρός βασιλιάς, επίγειος δεσπότης, ένας πολιτικός αρχηγός, ο οποίος θα αποκαθιστούσε τη βασιλεία του Ισραήλ, ότι θα ερχόταν ένας νέος Δαβίδ ή Σολομών και η έλευσή του θα είναι μεγαλοπρεπής και φοβερή για τους εχθρούς...

Αυτόν το Μεσσία ανέμεναν οι Ισραηλίτες, και όμως ένας άλλος τους ήλθε, ένα αβοήθητο Βρέφος, όπως τα άλλα βρέφη που γεννιούνται επί της γης...

Βεβαίως κανείς από τους γραμματείς και φαρισαίους θα ήταν αδύνατο να καταλάβουν ότι αυτό το Βρέφος ήταν Μεσσίας, υποσχόμενος από τους προφήτες...

Αλλά το Άγιο Πνεύμα αποκάλυψε στους ορισμένους ανθρώπους και κατάλαβαν τον Ενσαρκωθέντα

Θεό στο πρόσωπό του. Ο πρώτος εξ αυτών ήταν ο πρεσβύτες Συμεών...ο οποίος τον πήρε στην αγκαλιά του και είπε αυτά, τα οποία προφέρουμε κάθε βράδυ στις ευχές του εσπερινού: «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν...» (Λουκ. 2. 29-31)».

Δεν είδε ο πρεσβύτες αυτός μόνο τη σωτηρία του λαού του Ισραήλ, αλλά και τη σωτηρία όλων των λαών. Του αποκάλυψε το Άγιο Πνεύμα ότι το βρέφος αυτό κείται *εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον* (Πρβλ. Λουκ. 2. 34), και όχι μόνο στο Ισραήλ, αλλά και σε όλο τον κόσμο, διότι η ιστορία της οικονομίας της σωτηρίας με το κύριο σημείο την Ενσάρκωση του Υιού του Θεού, δεν αφορούσε μόνο το λαό του Ισραήλ, αλλά όλο το λαό του Θεού, δηλαδή ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Αυτό είναι το μέγα μυστήριο της σωτηρίας της ανθρωπότητας παό τον Θεό, δηλαδή όσων επιθυμήσουν να σωθούν και να ανταποκριθούν στην κλήση του Θεού και να ακολουθήσουν το Χριστό. Είναι το μεγαλύτερο μυστήριο του χριστιανισμού, το οποίο θα αποκαλύπτεται έως τη συντέλεια του αιώνας.

Δεχόμαστε μέσα μας το Θεό, αλλά δεν είμαστε εμείς που κρατάμε μέσα μας το Θεό, αλλά ο Κύριος μας δέχεται στους ιερούς κόλπους Του για να μεταμορφωθούμε διά του φωτός και χάριτος Αυτού, ώστε ολόκληρη η ζωή μας να μεταμορφωθεί διά της μυστηριώδους και ανείπωτης πνοής του Πνεύματος του Θεού, για να μη φοβόμαστε πλέον το θάνατο, όπως έπαυσε να το φοβάται ο πρσβύτες Συμεών. Δεν τη φοβόταν επειδή ήξερε ότι το κύριο γεγονός της ζωής του έχει ήδη γίνει και ήταν μάλιστα η συνάντηση με το Χριστό.

Εάν στην επίγεια του ζωή ο άνθρωπος συνάντησε το Χριστό, δεν φοβάται να πεθάνει. Αυτή η συνάντηση είναι η εγγύηση της αιώνιου ζωής, ότι είμαστε μέλη του Νέου Ισραήλ και μας αναμένει ο νέος ουρανός και η νέα γη. Αυτή η συνάντηση είναι μια εγγύηση ότι ελέω Θεού και χάριτι του Παναγίου Πνεύματος, θα στεφανωθεί η επίγεια μας ύπαρξη με την κοίμηση και μετάβαση στην αιώνια ζωή, εάν ζούμε χριστιανικώς και εφαρμόζοντας τις ευαγγελικές εντολές.

«Να προσευχόμαστε και να εργαζόμαστε ώστε όσο το δυνατόν οι περισσότεροι άνθρωποι γύρω μας να καταστούν κοινωνοί αυτού του μεγάλου μυστηρίου και να συναντήσουν το Χριστό, όπως τον συναντήσαμε εμείς στο εσωτερικό μας βίωμα...Αμήν».